

Z práce v knihnici čerpá aj ako učiteľka

Besedu s autorkou Olgou Černou a ilustrátorkou Michaelou Kukovičovou, ktoré spolu vytvorili úspešnú obrázkovú knihu To je Praha zvládli najmenší školáci bez problémov, dokonca moderátorke podujatia, Julii Džambazovič niektoré z nich poradili, kam by sa mala v Prahe vybrať a čo by tam mohla zažiť.

Deti pekne komunikovali, rozpoznali aj zložitejšie slová i slovné spojenia, dokonca ste si ich aj vyskúšali na tých najjednoduchších slovíčkach. To bolo súčasťou Vašej skúšky, ako zistiť úroveň poznania jazyka?

Áno. Zahrala som sa na to, že po česky neviem, pričom sa ale chystám ísť do tejto krajiny, konkrétne do hlavného mesta - Prahy, preto som sa ich pýtala, čo by mi poradili.

Myslím, že vedeli o reáliách našich susedov vcelku veľa. Mimochodom, ako sa vám s nimi pracovalo?

Veľmi dobre, pretože som zároveň učiteľkou základnej umeleckej školy, kde učím základy výtvarného umenia od predškolákov až po dospelých. Každá generácia má svoje špecifiká, ale to vyplýva aj z vývinového hľadiska. Deti sú veľmi šikovné. Dokázali to aj tie, čo sa zúčastnili dnešnej besedy. No a tie, ktoré učím ja, s tými menšími aktuálne tvoríme dielka inšpirované Vianocami, so staršími sú to vážnejšie témy aj techniky. Snažíme sa, aby získali nové zručnosti. Tu zisťujem, že na úkor informačných technológií idú do úzadia motorické zručnosti detí, deti už nie sú až tak zvyknuté kresliť, dlhodobejšie sa niečomu venovať. Sústrediť sa, koncentrovať na prácu. A my, učitelia, sme tam nato, aby sme ich to naučili a vytvorili im podmienky.

Pred istým časom ste pracovali aj v mestskej knihnici, robili ste tu i výtvarné workshopy, čo vám dala práca v tejto ustanovizni?

Čerpám z nej v podstate až doteraz. V mnohom som si odniesla skúsenosti aj do súčasnej práce. Výtvarný, ilustrátorský prejav je deťom veľmi blízky, je to i súčasť metodiky

v základnej umeleckej škole. Odnepamäti existuje prepojenie výtvarného prejavu s literatúrou. Často tvoríme nejakú ilustráciu na literárnu tému. Rozprávky a literatúra sú s výtvarným umením úzko späté. Okrem toho práca v knižnici bola veľmi rozmanitá. Robila som množstvo vecí, ktoré som predtým nepoznala. Musela som moderovať, rozprávať, uvádzať hostí väčšiemu publiku, to je celkom dobrá škola do života. Ale najvýznamnejšie na tom je spoznávanie, sinkvizícia toho, že robíte aj s literatúrou aj s výtvarným umením a ešte do toho môžete pridať svoje veci. Takže to bola pre mňa osobne zaujímavá skúsenosť!

Vy sama ste sa nepokúšali ilustrovat' nejakú knihu?

Nemám také ambície, pretože vo svojej tvorbe sa venujem najmä textilnému šperku. Ale keď už robím nejaké voľnejšie veci, často sa inšpirujem literatúrou.

Aké budú vaše tohtoročné Vianoce?

Budú rodinné, a to je aj cieľom Vianoc, že sa všetci stretne. Nemám ambície vypekať, toto ma obchádza. Vianoce chcem stráviť s mojimi najbližšími v radosťi a pokoji.

Piešťany 23. novembra 2016

Autor rozhovoru: Viera Dusíková